

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16685/2024
25.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Мачак, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 200/24 (2020) од 21.02.2024. године, у седници одржаној 25.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 200/24 (2020) од 21.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 200/24 (2020) од 21.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 1242/20 од 29.11.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу по основу накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних (психичких) болова због повреде части и угледа исплати новчани износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом на наведени износ почев од 29.11.2023. године, као дана пресуђења до коначне исплате, а одбијен, као неоснован, у делу којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу исплати по основу накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, поред досуђених 100.000,00 динара, и тражених 50.000,00 динара, са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 260.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 200/24 од 21.02.2024. године, ставом првим изреке, делимично је одбијена, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке, у делу где је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати новчани износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.11.2023. године, као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог

изреке у усвајајућем делу, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати новчани износ од још 70.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.11.2023. године, као дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка које је садржано у другом ставу изреке наведене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 206.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучи на основу члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу за претрпљене душевне болове због повреде права личности, а побијаном пресудом је делимично потврђена првостепена пресуда у делу где је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа исплати новчани износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом, док је одбијен за још 70.000,00 динара са законском затезном каматом. Побијана одлука је донета применом одговарајућих одредаба материјалног права, а погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Питања на која се ревизијом указује нису питања од општег интереса, нити питања која су од значаја за равноправност грађана, а пошто одлука о тужбеном захтеву у парницама са правним основом као у овој парници зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, следи да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 2. ЗПП.

Из тог разлога је Врховни суд одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе чл. 404. ст. 2 ЗПП- а.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу ради накнаде штете 21.12.2020. године, а вредност предмета спора је 30.000,00 динара.

Како је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић